

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДО ПРОФЕСІЙНОГО ІНШОМОВНОГО СПІЛКУВАННЯ

Демченко Д.І. (Харків)

У євроінтеграційному поступі України юридична наука й освіта набувають надзвичайної важливості, оскільки від їхнього рівня розвитку залежить реалізація таких важливих завдань, як здійснення правової реформи, адаптація законодавства України до законодавства ЄС, створення ефективної правової системи і громадянського суспільства, підвищення якості законотворчої і правозастосовної діяльності, що, в свою чергу, сприятиме утвердженню України як високорозвиненої, соціальної за своєю сутністю, демократичної, правової держави, в якій визнається і діє принцип верховенства права.

Розвиток української юридичної науки й освіти відбувається під впливом як загальних цивілізаційних процесів (глобалізація світу, зростання конкуренції на всіх рівнях і в усіх сферах суспільного життя, бурхливий розвиток науково-інформаційних технологій, демократизація суспільства), так і внутрішніх чинників державного розвитку та будівництва (створення ринкового середовища, реформування багатьох сфер суспільного життя, активізація кодифікаційних процесів, становлення громадянського суспільства тощо).

Сучасна вища юридична освіта в Україні здобуває нового змісту і змінюється відповідно до розвитку правових знань та з урахуванням нових суспільних потреб (державно-правових, політичних, економічних, науково-технічних, культурно-освітніх тощо). У зв'язку з цим, «поглиблюється науково-теоретичний рівень професійної підготовки правника та водночас посилюється її практичне спрямування».

Завдання професійної юридичної освіти полягає в тому, щоб навчити студентів – майбутніх юристів юридичної технології, вмінню розбиратися в структурі права, способах юридичної техніки, розв'язанню на цій основі питань юридичної кваліфікації. Проте, як зауважують науковці, провідна мета полягає в формуванні світоглядної позиції юриста, що заснована на сприйнятті,

усвідомленні й осмисленні всього багатства юридичної думки й накопиченню правового досвіду.

Етап вищої освіти в формуванні професійної компетентності вимагає вироблення певної системи професійної підготовки фахівця-юриста нового типу. Мета професійної підготовки представника юридичної галузі виступає як проект дій і очікуваний результат, що визначають характер і систему, упорядкованість, зміст форм, методів і технологій різних етапів становлення юристів.

Професійна підготовка юристів – це феномен дійсності, що є процесом «оволодіння системою професійних юридичних знань», основних умінь (аналітико-діагностичних, організаційних, конструктивних, комунікативних) і навичок, «досвідом практичної юридичної діяльності, громадських, світоглядних і професійно значущих особистих якостей».

Підготовка студентів на правничих факультетах або у вищих навчальних закладах юридичного профілю має будуватися з урахуванням соціального замовлення та бути максимально спрямованою на майбутні фахові потреби правника, формувати такий високий рівень професійної та загальної культури, фахової компетентності, який дозволить підтримувати високий професіоналізм у будь-якій сфері юридичної діяльності на рівні зростаючих вимог суспільства, професійної корпорації, споживачів професійних правничих послуг.

Оволодіння іноземною мовою в немовному вищому навчальному закладі виконує практично всі функції загальноосвітньої та соціокультурної підготовки студентів, що має велике виховне значення. Оволодіння іноземною мовою сприяє також розвитку пізнавальних і творчих функцій психіки. Розвиваються дуже важливі для майбутнього юриста інтелектуальні функції аналізу та синтезу, узагальнення, абстрактне мислення. Іноземна мова є «загальновизнаним засобом міжкультурної комунікації, ефективним важелем розвитку освітнього і культурного потенціалу, інтелектуальних здібностей сучасної людини».

Демократизація суспільства, розвиток економічних, соціально-культурних зв'язків з зарубіжними країнами спричинили розширення взаємодії українських

громадян з представниками зарубіжних країн, а також впровадження представників українського криміналу за кордон з метою ухилення від правосуддя, налагодження кримінальних зв'язків і розширення кримінальної діяльності. У зв'язку з цим, українські правоохоронні органи мають тісно взаємодіяти з зарубіжними колегами як через міжнародну організацію кримінальної поліції (Інтерпол) з метою пошуку і розв'язання проблем злочинних дій українських громадян і надання допомоги щодо з'ясування питань про дії іноземців на території нашої країни, так і безпосередньо з іноземними колегами різних підрозділів правоохоронних органів. Це підвищує необхідність формування професійної іншомовної компетентності українських представників юридичної професії.

Аналіз різних підходів до проблеми опанування і використання іноземної мови в сучасній системі вищої юридичної освіти засвідчив, що вміння спілкуватися іноземною мовою в галузі своєї спеціалізації, підтримувати комунікацію іноземною мовою з урахуванням специфіки іншомовної культури є невід'ємним компонентом підготовки компетентного фахівця.

З позиції компетентнісного підходу провідна мета оволодіння і використання іноземної мови в вищому навчальному закладі полягає в формуванні професійної іншомовної компетентності, яка забезпечує здатність до застосування предметних, наукових знань, засобів і діяльності у професійному спілкуванні .

Застосування компетентнісного підходу до професійної підготовки представника юридичної професії дозволяє стверджувати про необхідність формування його іншомовної професійної компетентності в умовах вищого юридичного навчального закладу в процесі навчання, виховання й організації самостійної роботи студентів вищого юридичного навчального закладу.

Література

1. Образовательные стандарты высшей школы сегодня и завтра / Под ред.

В.И.Байденко, Н.А.Селезнева // Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов. – М. 2001. – С. 23-24.

2. Бібік Н.М. Компетентнісний підхід: рефлексивний аналіз застосування / Н.М.Бібік // Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи / Під заг.ред. О.В. Овчарук. – К.: КІС, 2004. – С.47-48.

3. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія: [підручник для студ., асп. та викл. вузів] / Міжнародний фонд «Відродження»/ Андрій Миколайович Алексюк. – К.: Либідь, 1998. – 560 с. – (Програма «Трансформація гуманітарної освіти в Україні»).

4. Ананьев Б.Г. Человек как предмет познания / Борис Герасимович Ананьев. – 3-е изд. - СПб. : Питер, 2002. – 282 с.

КЛАСИФІКАЦІЯ ВІЙСЬКОВОЇ ДІЄСЛІВНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В АНГЛОМОВНИХ ДІЛОВИХ ТА ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ

Єрмоєнко І.В., М'ягка М.М. (Харків)

Терміни є особливою складовою частиною ділових та публіцистичних текстів. Тому адекватність перекладу та правильність оформлення документів є дуже важливим фактором для роботи перекладача.

Актуальність дослідження зумовлена загальним спрямуванням сучасного перекладознавства на встановлення особливостей перекладу ділових та публіцистичних текстів, необхідністю вивчення військової дієслівної термінології в аспекті перекладу ділових та публіцистичних текстів, оскільки терміносистема перебуває в стані постійного розвитку та змін, та значущістю досліджуваного питання для вирішення інших питань перекладознавства.

Метою нашого дослідження є виявити класифікаційні ознаки військової дієслівної термінології в англійськомовних ділових та публіцистичних текстах.

Специфічною мовною ознакою військових документів є військова спеціальна лексика, що містить термінологію, терміни з різних галузей науки, виробництва,